

Ευαγγελιον κατα Πετρον^a

- ¹ ... τ[ων] δε Ιουδαιων ουδεις ενιψατο τας χειρας, ουδε Ηρωδης ουδε τις των κριτων αυτου. Και μη βουληθεντων νιψασθαι ανεστη Πειλατος·
- ² και τοτε κελευει Ηρωδης ο βασιλευς παρ[αλη]μφθηναι τον $\bar{\kappa}\bar{\nu}$, ειπων αυτοις οτι «οσα εκελευσα υμιν ποιησαι αυτω ποιησατε».
- ³ Ιστηκει δε εκει Ιωσηφ, ο φιλος Πειλατου και του $\bar{\kappa}\bar{\gamma}$, και ειδως οτι **σταυρισκειν αυτον μελλουσιν^b ηλθεν^c** προς τον^d Πειλατον και ητησε το σωμα του $\bar{\kappa}\bar{\gamma}$ προς^e ταφην.
- ⁴ Και ο Πειλατος πεμψας προς Ηρωδην ητησεν αυτου το σωμα^f.
- ⁵ και ο Ηρωδης εφη· «Αδελφε Πειλατε, ει και μη τις αυτον ητηκει, ημεις **αυτον εθαπτομεν^g**, επει και σαββατον επιφωσκει. Γεγραπται γαρ εν τω νομω ηλιον μη δυναι επι πεφονευμενω.» Και παρεδωκεν αυτον τω λαω προ μιας των αζυμων, της εορτης αυτων.
- ⁶ Οι δε λαβοντες τον $\bar{\kappa}\bar{\nu}$ ωθουν αυτον τρεχοντες και ελεγον· «Ευρομεν τον υιον του $\bar{\theta}\bar{\gamma}$ εξουσιαν αυτου εσχηκοτες.»
- ⁷ Και πορφυραν αυτον περιεβαλον και εκαθισαν αυτον επι καθεδραν κρισεως λεγοντες· «Δικαιως κρινε, βασιλευ του Ισραηλ.»
- ⁸ Και τις αυτων ενεγκων στεφανον ακανθινον εθηκεν επι της κεφαλης του Κυριου,

^a The text here of *The Gospel of Peter* is based on that found in *The Akhmim Fragment* (*P.Cair. 10759*), a manuscript made of *Vellum* written sometime in the 6th Century CE. Some different readings found in the late 2nd/early 3rd Century CE *Gospel of Peter* fragment *P.Oxy. 2949* have been included in footnotes. Transcription taken from *Evangelium Petri*, http://www.patrologia-lib.ru/apocryph/novum/e_petr.htm, with comparisons made to the transcriptions found in Andrew Bernhard, *Other Early Christian Gospels: A Critical Edition of the Surviving Greek Manuscripts* (T&T Clark Biblical Studies, 2007), pp 56-83, and Rick Brannan, *Greek Apocryphal Gospels, Fragments and Agrapha: Text and Transcriptions* (Logos Bible Software, 2013).

^b εκελευσεν σταυρωθηναι "he had ordered [him] to be crucified", *P.Oxy. 2949*.

^c ελθων "he came", *P.Oxy. 2949*.

^d Omit, *P.Oxy. 2949*.

^e [ητησεν του $\bar{\kappa}\bar{\gamma}$] τ[ο] σωμα εις "asking for the body of the Sovereign Master towards", *P.Oxy. 2949*.

^f ητησα[το αυτω το σωμα αποδοθ]ηναι ειπω[ν] "asking him for the body to be given back, saying" *P.Oxy. 2949*.

^g εθαπτομεν αυτον "we would have entombed him" *P.Oxy. 2949* (*P.Cair. 10759* essentially reverses the word order, which would be "him we would have entombed").

⁹ και ετεροι εστωτες ενεπτυον αυτου ταις οψεσι και αλλοι τας σιαγονας αυτου εραπισαν, ετεροι καλαμω ενυσσον αυτον και τινες αυτον εμαστιζον λεγοντες· «Ταυτη τη τιμη τιμησωμεν τον υιον του ΘΥ.»

¹⁰ Και ηνεγκον δυο κακουργους και εσταυρωσαν ανα μεσον αυτων τον ΚΝ· αυτος δε εσιωπα ως μηδεν πονον εχων·

¹¹ και οτε εωρθωσαν τον σταυρον επεγραψαν οτι «ουτος εστιν ο βασιλευς του Ισραηλ».

¹² Και τεθεικοτες τα ενδυματα εμπροσθεν αυτου διεμερισαντο, και λαχμον εβαλον επ' αυτοις.

¹³ Εις δε τις των κακουργων εκεινων ωνειδισεν αυτους λεγων· «Ημεις δια τα κακα α εποιησαμεν ουτω πεπονθαμεν, ουτος δε σωτηρ γενομενος των ανθρωπων τι ηδικησεν υμας;»

¹⁴ Και αγανακτησαντες επ' αυτω εκελευσαν ινα μη σκελοκοπηθη οπως βασανιζομενος αποθανη.

¹⁵ Ην δε μεσημβρια, και σκοτος κατεσχε πασαν την Ιουδαιαν· και εθορυβουντο και ηγωνιων μηποτε ο ηλιος εδυ επειδη ετι εζη· γεγραπται <γαρ> αυτοις ηλιον μη δυναι επι πεφονευμενω.

¹⁶ Και τις αυτων ειπεν· «Ποτισατε αυτον χολην μετα οξους»· και κερασαντες εποτισαν.

¹⁷ Και επληρωσαν παντα και ετελειωσαν κατα της κεφαλης αυτων τα αμαρτηματα.

¹⁸ Περιηρχοντο δε πολλοι μετα λυχνων νομιζοντες οτι νυξ εστιν <και> επεσαντο.

¹⁹ Και ο ΚΣ ανεβοησε λεγων· «Η δυναμις μου, η δυναμις, κατελειψας με»· και ειπων ανεληφθη.

²⁰ Και αυτης ωρας διεραγη το καταπετασμα του ναου της Ιερουσαλημ εις δυο.

²¹ Και τοτε απεσπασαν τους ηλους απο των χειρων του ΚΥ και εθηκαν αυτον επι της γης· και η γη πασα εσεισθη και φοβος μεγας εγενετο.

²² Τοτε ηλιος ελαμψε και ευρεθη ωρα ενατη.

²³ Εχαρησαν δε οι Ιουδαιοι και δεδωκασι τω Ιωσηφ το σωμα αυτου ινα αυτο θαψη, επειδη θεασαμενος ην οσα αγαθα εποιησεν.

²⁴ Λαβων δε τον Κυριον ελουσε και ειλησε σινδονι και εισηγαγεν εις ιδιον ταφον καλουμενον Κηπον Ιωσηφ.

²⁵ Τοτε οι Ιουδαιοι και οι πρεσβυτεροι και οι ιερεις γνοντες οιον κακον εαυτοις εποιησαν ηρξαντο κοπτεσθαι και λεγειν· «Ουαι ταις αμαρτιαις ημων· ηγγισεν η κρισις και το τελος Ιερουσαλημ.»

²⁶ Εγω δε μετα των εταιρων ελυπουμην, και τετρωμενοι κατα διανοιαν εκρυβομεθα· εζητουμεθα γαρ υπ' αυτων ως κακουργοι και ως τον ναον θελοντες εμπρησαι.

²⁷ Επι δε τουτοις πασιν ενηστευομεν και εκαθεζομεθα πενθουντες και κλαιοντες νυκτος και ημερας εως του σαββατου.

²⁸ Συναχθεντες δε οι γραμματεις και Φαρισαιοι και πρεσβυτεροι προς αλληλους, ακουσαντες οτι ο λαος απας γογγυζει και κοπτεται τα στηθη λεγοντες οτι «ει τω θανατω αυτου ταυτα τα μεγαιστα σημεια γεγονεν, ιδετε οτι ποσον δικαιος εστιν»,

²⁹ εφοβηθησαν οι πρεσβυτεροι και ηλθον προς Πειλατον δεομενοι αυτου και λεγοντες·

³⁰ «Παραδος ημιν στρατιωτας, ινα φυλαξωμεν το μνημα αυτου επι τρεις ημ[ερα]ς, μηποτε ελθοντες οι μαθηται αυτου κλεψωσιν αυτον και υπολαβη ο λαος οτι εκ νεκρων ανεστη, και ποιησωσιν ημιν κακα.»

³¹ Ο δε Πειλατος παραδεδωκεν αυτοις Πετρωνιον τον κεντυριωνα μετα στρατιωτων φυλασσειν τον ταφον. Και συν τουτοις ηλθον πρεσβυτεροι και γραμματεις επι το μνημα.

³² Και κυλισαντες λιθον μεγαν μετα του κεντυριωνος και των στρατιωτων ομου παντες οι οντες εκει εθηκαν επι τη θυρα του μνηματος.

³³ Και επεχρισαν επτα σφραγιδας, και σκηνην εκει πηξαντες εφυλαξαν.

³⁴ Πρωΐας δε επιφωσκοντος του σαββατου, ηλθεν οχλος απο Ιερουσαλημ και της περιχωρου ινα ιδωσι το μνημειον εσφραγισμενον.

³⁵ Τη δε νυκτι η επεφωσκεν η κυριακη, φυλασσοντων των στρατιωτων ανα δυο κατα φρουραν, μεγαλη φωνη εγενετο εν τω ουρανω.

³⁶ Και ειδον ανοιχθεντας τους ουρανους και δυο ανδρας κατελθοντας εκειθεν, πολυ φεγγος εχοντας και εγγισαντας τω ταφω.

³⁷ Ο δε λιθος εκεινος ο βεβλημενος επι τη θυρα αφ' εαυτου κυλισθεις επεχωρησε παρα μερος, και ο ταφος ηνοιγη και αμφοτεροι οι νεανισκοι εισηλθον.

³⁸ Ιδοντες ουν οι στρατιωται εκεινοι εξυπνισαν τον κεντυριωνα και τους πρεσβυτερους – παρησαν γαρ και αυτοι φυλασσοντες – ,

³⁹ και εξηγουμενων αυτων α ειδον, παλιν ορωσιν εξελθοντας απο του ταφου τρεις ανδρας και τους δυο τον ενα υπορθουντας και σταυρον ακολουθουντα αυτοις,

⁴⁰ και των μεν δυο την κεφαλην χωρουσαν μεχρι του ουρανου, του δε χειραγωγουμενου υπ' αυτων υπερβαινουσαν τους ουρανους·

⁴¹ και φωνης ηκουον εκ των ουρανων λεγουσης· «Εκηρυξας τοις κοιμωμενοις;»

⁴² Και υπακοη ηκουετο απο του σταυρου οτι «ναι».

⁴³ Συνεσκεπτοντο ουν αλληλοις εκεινοι απελθειν και ενφανισαι ταυτα τω Πειλατω·

⁴⁴ και ετι διανοουμενων αυτων φαινονται παλιν ανοιχθεντες οι ουρανοι και $\overline{\text{ΑΝΘΣ}}$ τις κατελθων και εισελθων εις το μνημα.

⁴⁵ Ταυτα ιδοντες οι περι τον κεντυριωνα νυκτος εσπευσαν προς Πειλατον, αφεντες τον ταφον ον εφυλασσον, και εξηγησαντο παντα απερ ειδον, αγωνιωντες μεγαλως και λεγοντες· «Αληθως υιος ην $\overline{\ThetaΥ}$.»

⁴⁶ Αποκριθεις ο Πειλατος εφη· «Εγω καθαρευω του αιματος του υιου του Θεου, υμιν δε τουτο εδοξεν.»

⁴⁷ Ειτα προσελθοντες παντες εδεοντο αυτου και παρεκαλουν κελουσαι τω κεντυριωνι και τοις στρατιωταις μηδενι ειπειν α ειδον·

⁴⁸ «Συμφερει γαρ, φασιν, ημιν οφλησαι μεγαστην αμαρτιαν εμπροσθεν του Θεου και μη εμπεσειν εις χειρας του λαου των Ιουδαιων και λιθασθηναι.»

⁴⁹ Εκελευσεν ουν ο Πειλατος τω κεντυριωνι και τοις στρατιωταις μηδεν ειπειν.

⁵⁰ Ορθρου δε της κυριακης Μαριαμ η Μαγδαληνη, μαθητρια του $\bar{K}\bar{\Upsilon}$ – φοβουμενη δια τους Ιουδαιους, επειδη εφλεγοντο υπο της οργης, ουκ εποιησεν επι τω μνηματι του $\bar{K}\bar{\Upsilon}$ α ειωθεσαν ποιειν αι γυναικες επι τοις αποθνησκουσι τοις αγαπωμενοις αυταις – ,

⁵¹ λαβουσα μεθ' εαυτης τας φιλας ηλθεν επι το μνημειον οπου ην τεθεις.

⁵² Και εφοβουντο μη ιδωσιν αυτας οι Ιουδαιοι και ελεγον· «Ει και μη εν εκεινη τη ημερα η εσταυρωθη εδυνηθημεν κλαусαι και κοψασθαι, καν νυν επι του μνηματος αυτου ποιησωμεν ταυτα.

⁵³ Τις δε αποκυλισει ημιν και τον λιθον τον τεθεντα επι της θυρας του μνημειου, ινα εισελθουσαι παρακαθεσθωμεν αυτω και ποιησωμεν τα οφειλομενα;

⁵⁴ Μεγας γαρ ην ο λιθος, και φοβουμεθα μη τις ημας ιδη. Και ει μη δυναμεθα, καν επι της θυρας βαλωμεν α φερομεν εις μνημοσυνην αυτου, κλαυσωμεν και κοψωμεθα εως ελθωμεν εις τον οικον ημων.»

⁵⁵ Και απελθουσαι ευρον τον ταφον ηνεωγμενον· και προσελθουσαι παρεκυψαν εκει, και ορωσιν εκει τινα νεανισκον καθεζομενον <εν> μεσω του ταφου ωραιον και περιβεβλημενον στολην λαμπροτατην, οστις εφη αυταις·

⁵⁶ «Τι ηλθατε; τινα ζητειτε; μη τον σταυρωθεντα εκεινον; Ανεστη και απηλθεν· ει δε μη πιστευετε, παρακυψατε και ιδετε τον τοπον ενθα εκειτο, οτι ουκ εστιν· ανεστη γαρ και απηλθεν εκει οθεν απεσταλη.»

⁵⁷ Τοτε αι γυναικες φοβηθειςαι εφυγον.

⁵⁸ Ην δε τελευταια ημερα των αζυμων, και πολλοι τινες εξηρχοντο υποστρεφοντες εις τους οικους αυτων της εορτης παυσαμενης.

⁵⁹ Ημεις δε οι δωδεκα μαθηται του $\bar{K}\bar{\Upsilon}$ εκλαιομεν και ελυπουμεθα, και εκαστος λυπουμενος δια το συμβαν απηλλαγη εις τον οικον αυτου.

⁶⁰ Εγω δε Σιμων Πετρος και Ανδρεας ο αδελφος μου λαβοντες ημων τα λινα
απηλθαμεν εις την θαλασσαν· και ην συν ημιν Λευεις ο του Αλφαιου, ον $\overline{K\Sigma}$...